

Милен Михайлов

Приказка за йогите и хората

Живял преди години, тогава, когато Индия се борила срещу Британската империя за своята независимост, един известен йога. Мъдър бил този йога и хората го почитали като светец. Един ден младият Шри решил да подири този йога и да му стане ученик. Потеглил към планината, която отшелникът обитавал и след дълго бродене стигнал до дълбока пещера. Пред планината стоял старец с дълга бяла брада, в поза лотос и не помръдвал. Зарадвал се Шри., че е намерил учителя и седнал да го изчака. Дълго продължила медитацията на йогата. Слънцето потънало зад върховете на планината и студен вятър задухал откъм изток.

Завалил студен дъжд. Притеснил се Шри. и като свалил наметката си, се приближил към отшелника и я метнал на раменете му. Дъждът продължавал да вали а йогата все още тънел в своята медитация. Шри се скрил в пещерата и от време на време проверявал какво става с гуруто. По едно време, късно след полунощ, когато се приближил към йогата, Шри видял, че очите му се отварят. Йогата станал и като подал наметката на Шри му направил знак да го последва в пещерата. Шри цял се разтреперал от възхищение а и от страх, защото, когато поел наметката с която бил скрил йогата от дъжда, тя била съвсем суха.

В пещерата нямало огън, но въпреки това от някъде прониквала светлина. Шри замолил йогата да го вземе за ученик, а йогата му отвърнал:

– Нека да направим честна размяна. Ти ми разкажи за това, което става в равнините, а аз ще те науча на всичко, което знам.

Зарадвал се Шри че толкова лесно ще стане ученик на известния йога и се впуснал да разказва. Разказал за англичаните, които тъпчели свещените земи на Индия, за разрушените храмове, за борбите между самите индийци, за сектите и политическите партии верни на англичаните или борещи се срещу тях. Разказал и за предстоящия протест на стотици хиляди индийци след няколко дни.

Щом чул това, йогата станал и като хванал дървената си тояга, тръгнал навън.

– Ела с мен ученико, време е за урока който ти обещах.

Така вървели те рамо до рамо, а откъдето минели цветята разцъфтявали, дърветата шумолели, а птиците запявали чудна песен. След няколко дни стигнали до големия град, но улиците на града били пусати. Само няколко стари жени стояли до реката и перяли.

– Къде са хората? – попитал Шри

– Махатмата призова всички – казала възрастна жена.

– Да вървим и ние – казал йогата.

Те тръгнаха, а новината за пристигането на светия човек ги изпреварвала. Постепенно улиците на града се запълнили с хора, но щом съгледали йогата, мигом се отдръпвали. Така без всякакви трудности те стигнали до най гъстата част на тълпата, обградила двореца на махараджата, в който се помещавал британският губернатор. Редица въоръжени до зъби сипаи стояли между хората и двореца. Изведнъж настъпила тишина. Пред йогата застанал водачът на освободителното движение – Махатма Ганди. Погледите на двамата мъже се срещнали и макар това да траело само миг, сякаш цялата вселена се събрала в искрата на тези два погледа. След това, без да каже нито дума, Йогата от планината подал тоягата си на Махатма Ганди. Той вдигнал тоягата и от тълпата се надигнал мощен рев. Сипаите, също индийци, като видяли жеста, хвърлили пушките и захвърлили униформите след което се влели в редиците на протестиращите. Тълпата се отправила към двореца на губернатора, а йогата приседнал под едно дърво, останал без сили. Не след дълго отворил очи и с тих глас промълвил:

– Това мой ученико е урокът който имам да ти дам.

След това йогата издъхнал.

В последвалите събития Индия получи своята свобода без да се пролива невинна кръв. Хората си спомняли за йогата и мнозина питали Шри защо е умрял учителят и дали силите над които властвал го убили, задето нарушил святата йогийска чистота на ума. Сам Шри дълго медитирал над единствения урок, даден му от учителя, седейки сам в планината. Един ден слязъл в големия град и хората го наобиколили.

– Ето урокът на моя учител. Сила и мъдрост е нужна за да изкачиш най високия връх на познанието. Още по голяма сила е нужна за да видиш, че не този връх е най-високият. Слизайки в низините, Учителят изкачи този най-висок връх. Той е неговото просветление и неговата нирвана. Това е.

След тези думи Шри не се завърнал повече в пещерата, а се заселил в най гъсто населените части на града и се захванал да помага на хората.

А'Туин

КРАЙ

© Милен Михайлов

Източник: Библиотеката на Александър Минковски

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/613>]